

Rapport

Datum: 21 november 2007
Rapportnummer: 2007/265

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat ambtenaren van het regionale politiekorps Drenthe op 20 november 2004:

verzoekers woning zijn binnengetrepen;

tijdens het binnentreden schade hebben aangericht aan een ruit, een binnendeur en een versterker van verzoeker;

tijdens het binnentreden een versterker en drie geluidsboxen in beslag hebben genomen;

tijdens het binnentreden bewijsmateriaal hebben gemanipuleerd door boxen in verzoekers woning anders neer te zetten waardoor het leek dat verzoeker opzettelijk geluidshinder bij zijn buurman veroorzaakte.

Tevens klaagt verzoeker erover dat:

een politieambtenaar heeft geweigerd om verzoekers partner aanwezig te laten zijn in de spreekkamer bij het opnemen van aangifte van verzoeker op 23 december 2004.

Beoordeling

Algemeen

1. Verzoeker en zijn partner leven al jaren met hun burens in onmin. Over en weer zijn er verschillende malen meldingen en aangiftes gedaan bij de politie.
2. Op 20 november 2004 omstreeks 05.52 uur kwam er bij de politie een melding binnen van verzoekers buurman. De buurman klaagde over geluidsoverlast die afkomstig was van verzoeker. Naar aanleiding van deze melding gingen twee politieambtenaren ter plaatse.
3. Ter plaatse constateerden de twee politieambtenaren dat er inderdaad sprake was van geluidsoverlast. Zij konden in de woning van verzoekers buurman duidelijk de overlast waarnemen. Hierop besloten de twee politieambtenaren om naar de woning van verzoeker te gaan om hem aan te spreken op de overlast. Verzoeker deed echter niet open, waarop de politieambtenaren aan hun collega's van de volgende dienst hebben gevraagd of zij later op de dag verzoeker zouden willen aanspreken op de overlast.
4. Op 20 november 2004 om 13.50 uur betraden drie politieambtenaren de woning van verzoeker. Er was nog steeds sprake van geluidsoverlast en verzoeker deed niet open, ondanks het feit dat de politieambtenaren aanbelden en op deuren en ramen bondden.

Eenmaal binnen in de woning, namen de politieambtenaren een versterker en drie boxen in beslag.

5. Op 23 december 2004 wilde verzoeker, op zijn beurt, aangifte doen van geluidsoverlast van zijn buurman. Toen verzoeker met zijn partner op het politiebureau was, mocht volgens verzoeker zijn partner niet aanwezig zijn bij het opnemen van de aangifte.

6. Op 26 oktober 2005 ontving de beheerder van het regionale politiekorps Drenthe een klachtbrief van verzoeker. De korpsbeheerder verklaarde verzoekers klachten bij brief van 12 juni 2006 deels ongegrond en deels onthield de korpsbeheerder zich van een oordeel. Verzoeker was het niet eens met de wijze waarop de korpsbeheerder zijn klacht had afgedaan en richtte zich bij brief van 14 december 2006 tot de Nationale ombudsman. De Nationale ombudsman opende op 28 december 2006 een onderzoek naar de hiervoor vermelde klachten.

I. Ten aanzien van het binnentreden van de woning

Bevindingen

1. Verzoeker klaagt erover dat politieambtenaren op 20 november 2004 zijn woning zijn binnentreden door een ruitje van de voordeur te vernielen. Volgens verzoeker hadden de politieambtenaren niet het recht om zijn woning binnen te treden. Ook klaagt verzoeker erover dat de politieambtenaren tijdens het binnentreden alle ruimtes van zijn woning hebben bekeken, zoals bijvoorbeeld de vliering.

2.1. In haar reactie van 22 februari 2007 liet de korpsbeheerder weten de klacht van verzoeker niet gegrond te achten. De korpsbeheerder gaf aan dat de politieambtenaren de woning van verzoeker waren binnentreden, zonder een schriftelijke machtiging als bedoeld in artikel 2 van de Algemene wet op het binnentreden (Awbi, zie Achtergrond, onder 1.) omdat de politieambtenaren het vermoeden hadden dat verzoeker onwel was geworden en zij ter voorkoming of bestrijding van onmiddellijk gevaar de woning van verzoeker dienden te betreden. De politieambtenaren waren in het kader van hun hulpverlenende taak de woning binnengegaan. In de woning werd niemand aangetroffen, maar er werd wel geconstateerd dat er sprake was van geluidsoverlast. Dit is strafbaar gesteld in artikel 4.1.5 APV Assen, in samenhang met artikel 6.1 APV Assen (zie Achtergrond, onder 2.). Volgens de korpsbeheerder waren de politieambtenaren bevoegd om op grond van artikel 6.3 APV Assen (zie Achtergrond, onder 2.), in samenhang met artikel 96 van het Wetboek van Strafvordering (zie Achtergrond, onder 3.) verzoekers woning te betreden en de versterker en de drie boxen in beslag te nemen, nu er sprake was van een strafbaar feit dat was ontdekt op heterdaad.

2.2. In een e-mailbericht van 8 mei 2007 liet de klachtencoördinator van het regionale politiekorps Drenthe namens de korpsbeheerder weten dat de politieambtenaren de

woning zijn betreden in het kader van de hulpverlening. Toen zij eenmaal in de woning waren, troffen zij de bron van de geluidsoverlast aan. Volgens de klachtencoördinator mochten de agenten de versterker en de drie boxen in beslag nemen, nu er volgens hem sprake was van een voortgezette handeling. De klachtencoördinator verwees hierbij naar een arrest van de Hoge Raad (NJ 1936, 250.).

3.1. In zijn reactie van 15 maart 2007 liet verzoeker weten het niet eens te zijn met het standpunt van de korpsbeheerder. Verzoeker achtte het binnentreden van zijn woning nog steeds onrechtmatig, omdat er, naar zijn mening, achteraf gezien geen sprake was geweest van geluidsoverlast. Verzoeker bracht hierbij naar voren dat hij niet begreep waarom de politieambtenaren alle ruimtes van zijn woning hadden betreden. Verzoeker gaf aan het vreemd te vinden dat de politieambtenaren zelfs een trap hadden gepakt en gebruikt om op zijn vliering te kijken. Verzoeker was het er bovendien niet mee eens dat de politieambtenaren in zijn caravan hadden gekeken, die op het erf stond. Ook meende verzoeker dat de korpsbeheerder niet een beroep kon doen op artikel 2, lid 3 Awbi, voor wat betreft het zonder machtiging betreden van verzoekers woning. Tot slot wees verzoeker erop dat er volgens hem geen sprake was van ontdekking op heterdaad van het opzettelijk veroorzaken van geluidsoverlast. Verzoeker citeerde hierbij uit het advies van de Klachtencommissie politie Drenthe. De klachtencommissie had overwogen dat uit artikel 4.1.5 APV Assen moet volgen dat de kring van personen die overlast ondervinden, groter moet zijn dan slechts de burens van de veroorzaker. Volgens verzoeker had alleen zijn buurman overlast ondervonden, waardoor er geen sprake kon zijn van overtreding van artikel 4.1.5 van de APV Assen.

3.2. In zijn reactie van 24 mei 2007 op het e-mailbericht van 8 mei 2007 van de klachtencoördinator herhaalde verzoeker zijn standpunt dat de politieambtenaren onrechtmatig zijn woning waren binnengetroden.

4. Bij brief van 12 april 2007 liet de korpsbeheerder weten dat de politieambtenaren de woning van verzoeker waren binnengetroden omdat zij vermoedden dat verzoeker onwel was geworden, het noodzakelijk was om alle ruimtes in de woning te betreden. Om die reden waren de politieambtenaren ook verzoekers caravan binnengetroden, aldus de korpsbeheerder.

5. Verzoeker liet in een brief van 3 mei 2007 aan de Nationale ombudsman weten dat hij niet inzag welke hulpverlening moest worden verleend door de betreffende politieambtenaren. Verzoeker wees erop dat zijn mobiele telefoonnummer bekend was bij de politie en zelfs was opgenomen in het BPS. Verzoeker begreep dan ook niet waarom de politieambtenaren niet eerst hadden geprobeerd om hem te bellen, alvorens de woning binnen te treden.

6.1. Op 27 juni 2007 legde de hulpofficier van justitie, de heer K., tegenover een medewerker van het Bureau Nationale ombudsman een telefonische verklaring af. In deze verklaring verklaarde de heer K. dat hij op 20 november 2004 op verzoek van twee politieambtenaren ter plaatse is gegaan bij verzoekers woning. De politieambtenaren vertelden dat zij het vermoeden hadden dat verzoeker onwel was geworden en dat zij in het kader van hulpverlening de woning wilden binnentreden. De politieambtenaren vertelden K. dat verzoeker een verstrooid leven leidde en mogelijk alcoholist was. Verder vertelden zij aan K. dat buurtbewoners hadden verklaard dat de woning met gaskachels werd verwarmd.

K. verklaarde verder dat hij waarnam dat verzoeker niet opendeed als er werd aangebeld en dat er ook niet werd gereageerd op het kloppen en bonzen op de ramen. K. hoorde buiten de woning duidelijk harde muziek en zag dat de gordijnen dicht waren en dat er condens op de ramen aanwezig was. Verder stond verzoekers auto voor zijn woning. Op basis van deze omstandigheden gaf K. toestemming om zonder schriftelijke machtiging verzoekers woning binnen te treden.

6.2. De verklaring van hulpofficier van justitie K. komt overeen met hetgeen betrokken ambtenaren S. en W. hebben weergegeven in een mutatie van 20 november 2004.

7. In een reactie op de verklaring van K. herhaalde verzoeker zijn standpunt dat hij van mening was dat er geen feiten of omstandigheden aanwezig waren die het binnentreden rechtvaardigden.

Beoordeling

8. Het huisrecht houdt voor bestuursorganen in dat zij buiten de bij of krachtens de wet bepaalde gevallen niet binnentreden in een woning tegen de wil van de bewoner. Dit recht betekent dat een politieambtenaar zonder machtiging en zonder toestemming van de bewoner een woning slechts mag binnentreden om hulp te verlenen, indien de politieambtenaar voldoende diepgaand heeft onderzocht of de mogelijke hulpbehoefte reëel is en of dit onderzoek concrete aanwijzingen oplevert dat ernstig en onmiddellijk gevaar bestaat voor de veiligheid van personen of goederen.

9. Tijdens het onderzoek van de Nationale ombudsman is komen vast te staan dat de politie tweemaal ter plaatse is gegaan omdat verzoekers buurman bij de politie melding had gedaan van geluidsoverlast. De eerste keer hoorden politieambtenaren muziek uit de woning van verzoeker komen. Ze hebben geprobeerd om verzoeker aan te spreken op de overlast, maar verzoeker deed niet open. Hierop hebben de politieambtenaren aan hun collega's gevraagd om later op de dag nogmaals langs te gaan.

Toen politieambtenaren voor de tweede keer ter plaatse waren, hoorden zij nog steeds muziek uit de woning komen. Ook toen reageerde verzoeker niet op aanbellen en bonzen

op de ramen. Van buurtbewoners hadden de politieambtenaren vernomen dat de woning door middel van gaskachels werd verwarmd. Het was de agenten ook bekend dat verzoeker mogelijk alcoholist was. Omdat de gordijnen dicht waren en de ramen beslagen en verzoekers auto bovendien voor de deur stond, besloten de politieambtenaren de woning te betreden zonder voorafgaande schriftelijke machtiging.

10. Gelet op de door de politieambtenaren geconstateerde feiten en omstandigheden, kan de Nationale ombudsman billijken dat zij ongerust werden over het welzijn van verzoeker. De Nationale ombudsman is echter van mening dat de ambtenaren onvoldoende diepgaand hebben onderzocht of er daadwerkelijk sprake was van een noodsituatie, nu ze geen poging hebben ondernomen verzoeker telefonisch te bereiken, terwijl verzoekers telefoonnummer in het BPS was opgenomen. Daarbij komt nog, dat niet valt in te zien dat de situatie ineens dermate spoedeisend zou zijn geworden dat geen tijd meer zou hebben gerest om een machtiging tot binnentreden te vragen. De muziek was immers al gedurende een ruim aantal uren te horen, zodat niet kon worden uitgegaan van een situatie waarin sprake was van onmiddellijk gevaar voor de veiligheid van verzoeker. Gelet hierop, hebben de politieambtenaren niet voldaan aan de vereisten om een woning te mogen binnentreden zonder de toestemming van de bewoner, op grond waarvan de Nationale ombudsman niet anders kan concluderen dan dat de gemaakte inbreuk op het huisrecht van verzoeker niet legitiem is geweest. De politieambtenaren hebben gehandeld in strijd met het huisrecht.

De onderzochte gedraging is op dit punt niet behoorlijk.

II. Ten aanzien van het veroorzaken van schade tijdens het binnentreden

Bevindingen

1. Verzoeker klaagt erover dat politieambtenaren tijdens het binnentreden van zijn woning op 20 november 2004 schade hebben aangericht aan een ruit, een binnendeur en een versterker van verzoeker.

2. In een brief van 22 februari 2007 liet de korpsbeheerder weten dat bij het betreden van verzoekers woning een ruitje in de voordeur is vernield. Dit ruitje is op kosten van het regionale politiekorps Drenthe gerepareerd. De korpsbeheerder deelde verder mee dat het haar niet bekend was dat er een binnendeur is vernield door de binnentredende politieambtenaren. Wat betreft de versterker liet de korpsbeheerder weten dat het om een oud exemplaar ging. De korpsbeheerder was verder van mening dat eventuele andere schade niet door de politieambtenaren is veroorzaakt. De korpsbeheerder gaf hierbij aan dat de staat waarin de woning verkeerde, het onmogelijk maakte voor verzoeker om aan te tonen dat als er al schade zou zijn, deze zou zijn veroorzaakt door de aanwezige politieambtenaren.

3. In een brief van 15 maart 2007 liet verzoeker weten dat hij van mening is dat de deur door de politieambtenaren is vernield. Volgens verzoeker zou de deur vingerafdrukken van de politieambtenaren bevatten op plaatsen waaruit volgens verzoeker duidelijk zou blijken dat de politieambtenaren de deur hebben vernield. Ook schreef verzoeker dat het feit dat zijn versterker oud was, er niet aan af deed dat de politieambtenaren niet het recht hadden om zijn goederen te vernielen. Over de vernielde voordeur deelde verzoeker mee dat de ruit weliswaar was vervangen, maar dat de deur niet opnieuw is geschilderd en dat het kapotte glas ook niet was opgeruimd.

4.1. In een telefonische verklaring tegenover een medewerker van het Bureau Nationale ombudsman op 27 juni 2007, verklaarde hulpofficier van justitie K. dat de aanwezige politieambtenaren enkel het ruitje van de voordeur hadden vernield en dat er verder geen schade was veroorzaakt. Op het moment dat de versterker in beslag werd genomen, deed deze het volgens K. nog en kon er geen sprake zijn van een vernielde versterker. K. verklaarde verder dat hij zich niet kon herinneren dat hij of de overige aanwezige politieambtenaren een binnendeur hadden vernield.

4.2. In de mutatie van 20 november 2004 maakten de betrokken ambtenaren er geen melding van dat een binnendeur of een versterker was vernield.

5. In een reactie op de verklaring van K. liet verzoeker weten het zich niet te kunnen voorstellen dat de politieambtenaren de woning zijn binnentreden zonder de deur te hebben vernield en de versterker te beschadigen.

Beoordeling

6. Onder I.10 is reeds overwogen dat het binnentreden van verzoekers woning niet behoorlijk was. Dit brengt automatisch met zich mee dat daarmee het veroorzaken van schade aan een ruit tijdens het binnentreden niet behoorlijk was.

De onderzochte gedraging is op dit punt niet behoorlijk.

7. De Nationale ombudsman komt met bovengenoemde constatering niet toe aan een zelfstandig oordeel over dit klachtonderdeel. Desalniettemin zal de Nationale ombudsman nagaan of het veroorzaken van schade tijdens het binnentreden afzonderlijk bezien de toets der kritiek kan doorstaan indien zou zijn geoordeeld dat de politieambtenaren bevoegd waren om verzoekers woning binnen te treden.

8. Het evenredigheidsvereiste houdt in dat bestuursorganen voor het bereiken van een doel een middel aanwenden dat voor de betrokkenen niet onnodig bezwarend is en dat in evenredige verhouding staat tot dat doel.

9. Om de woning te kunnen betreden hebben de politieambtenaren een ruitje van de voordeur ingeslagen. Dit ruitje is later op kosten van het regionale politiekorps Drenthe gerepareerd. Omdat de politieambtenaren vermoedden dat verzoeker onwel was geworden en dat onmiddellijke hulp noodzakelijk was, zijn zij de woning binnengetroten. De Nationale ombudsman acht het onder deze omstandigheden begrijpelijk dat de politieambtenaren een ruitje van de voordeur insloegen om zich toegang te verschaffen tot de woning. Het inslaan van een ruitje was bovendien de minst ingrijpende manier om de woning te kunnen betreden. Het optreden van de politieambtenaren is niet in strijd met het evenredigheidsvereiste.

10. Met betrekking tot het vernielen van een binnendeur en een versterker overweegt de Nationale ombudsman als volgt. Verzoeker heeft gesteld dat politieambtenaren deze vernielingen hebben aangericht. Door verzoeker zijn geen feiten of omstandigheden aangevoerd die zijn klacht ondersteunen. De hulpofficier van justitie K. heeft verklaard dat hij zich niet kon herinneren dat er door hem of zijn collega's een binnendeur is vernield. K. heeft verder verklaard dat hij of zijn collega's de versterker niet hebben vernield. Nu de verklaringen van verzoeker en de politieambtenaren tegenover elkaar staan en er niet gebleken is van feiten of omstandigheden op grond waarvan aan de ene verklaring meer betekenis zou moeten worden toegekend dan aan de andere, onthoudt de Nationale ombudsman zich van een oordeel over dit onderdeel van de klacht.

III. Ten aanzien van het in beslag nemen van een versterker en drie geluids- boxen

Bevindingen

1. Verzoeker klaagt erover dat politieambtenaren in zijn woning een versterker en drie boxen in beslag hebben genomen. Volgens verzoeker was er geen sprake van geluidsoverlast en mochten de politieambtenaren om die reden niet tot in beslagname overgaan.

2. Zoals al onder I.2 is vermeld, gaf de korpsbeheerder in haar reactie van 12 februari 2007 aan dat de politieambtenaren de geluidsoverlast op heterdaad ontdekten en dat zij daarom tot in beslagname mochten overgaan.

3. In zijn reactie van 15 maart 2007 herhaalde verzoeker zijn standpunt dat de versterker en de drie boxen niet in beslag hadden mogen worden genomen. Volgens verzoeker waren de drie boxen niemand tot last en was er geen sprake van geluidsoverlast. De politieambtenaren hadden de versterker en de drie boxen niet in beslag mogen nemen, aldus verzoeker.

4. In een mutatie van 20 november 2004, opgesteld door politieambtenaren S. en W. staat het volgende:

"De woning (van verzoeker; N.o.) was vervuild. In een kamer aan de voorzijde van de woning troffen wij een oude tuner aan van het merk Philips, type 742. Op deze tuner waren enkele speakers aangesloten. Twee stonden in de keuken en één troffen wij aan in een kamer die grenst aan het perceel met de burens op nummer zes. Deze speaker stond stijf tegen de scheidingswand! Met deze opstelling heeft de bewoner opzettelijk overlast willen veroorzaken."

5. Op 27 juni 2007 verklaarde hulpofficier van justitie K. tegenover een medewerker van het Bureau Nationale ombudsman dat hij in de woning van verzoeker een versterker aantrof waarop drie boxen waren aangesloten. Twee boxen stonden in de keuken opgesteld en één box stond in de kamer die grenst aan het perceel met de burens op nummer zes. De box stond volgens K. stijf tegen de scheidingswand.

6. In zijn reactie op de verklaring van K. liet verzoeker weten dat er geen enkele box stijf tegen een scheidingswand was geplaatst.

Beoordeling

7. Het redelijkheidsvereiste houdt in dat bestuursorganen de in het geding zijnde belangen tegen elkaar afwegen en dat de uitkomst hiervan niet onredelijk is.

8. Om het in beslag nemen van de versterker en de boxen door de politieambtenaren te beoordelen, gaat de Nationale ombudsman uit van de aanname dat de politie terecht een hulpverleningssituatie had verondersteld op grond waarvan zij zonder machtiging kon binnentreden. In dat geval was het binnentreden niet primair gericht geweest op het doen beëindigen van de geluidsoverlast en het in beslag nemen van een versterker en drie boxen.

9. Nadat zij hadden geconstateerd dat verzoeker niet (hulpbehoevend) in de woning aanwezig was, hebben de politieambtenaren een versterker en drie boxen in beslag genomen. De Nationale ombudsman overweegt dat de politieambtenaren na de woning eenmaal te hebben betreden en te hebben geconstateerd dat verzoeker afwezig was, zich geconfronteerd wisten met de geluidsoverlast waarover de buurman had geklaagd. Er van uitgaande dat zij de woning bevoegd hadden betreden, kon in redelijkheid niet van hen worden verwacht dat ze de geluidsoverlast zouden laten voortduren. De Nationale ombudsman vindt echter wel dat het te ver gaat om in deze situatie de versterker en de drie boxen in beslag te nemen. Weliswaar was er sprake van een ontdekking op heterdaad en was er daarom een wettelijke bevoegdheid om de versterker en de drie boxen in beslag te nemen, voor de beëindiging van de geluidsoverlast was het echter voldoende geweest om de stekker uit het stopcontact te halen om op die manier een einde te maken aan de geluidsoverlast. De Nationale ombudsman acht het niet redelijk dat de ambtenaren B. en V. van de ontstane situatie gebruik hebben gemaakt door de versterker en de drie boxen in beslag te nemen. De politieambtenaren hebben gehandeld in strijd met het

redelijkheidsevereiste.

De onderzochte gedraging is op dit punt niet behoorlijk.

IV. Ten aanzien van het manipuleren van bewijsmateriaal

Bevindingen

1. Verzoeker klaagt erover dat de politieambtenaren die op 20 november 2004 zijn woning zijn binnengetrepen, de in de woning aanwezige boxen op een dusdanige manier hebben opgesteld, dat het daardoor leek dat verzoeker opzettelijk geluidshinder zou veroorzaken bij zijn buurman. Volgens verzoeker hebben de politieambtenaren eerst de boxen verplaatst en vervolgens foto's van deze opstelling gemaakt.
2. In haar reactie van 12 februari 2007 achtte de korpsbeheerder dit klachtonderdeel ongegrond. De korpsbeheerder stelde dat verzoeker geen enkel bewijs had om zijn klacht te onderbouwen dan door slechts te stellen dat de genomen foto's door de politieambtenaren geen chronologische volgorde kenden. Verder verwees de korpsbeheerder naar het advies van de klachtencommissie op dit punt. De klachtencommissie overwoog dat de foto's niet de bedoeling hadden om een en ander aan te tonen (bedoeld wordt de geluidsoverlast; N.o.), maar om vast te leggen welke goederen in beslag zijn genomen.
3. Verzoeker liet bij brief van 15 maart 2007 aan de Nationale ombudsman weten dat hij bij zijn standpunt bleef dat de politieambtenaren de boxen hebben verplaatst, waardoor het leek alsof verzoeker opzettelijk geluidshinder veroorzaakte bij zijn buurman. Volgens verzoeker is op de foto's duidelijk te zien dat de politieambtenaren de boxen hadden verplaatst.
4. Op 27 juni 2007 verklaarde hulpofficier van justitie K. tegenover een medewerker van het Bureau Nationale ombudsman dat de boxen, voordat de foto's werden gemaakt, niet door hem of zijn collega's waren verplaatst.

Beoordeling

5. De Nationale ombudsman acht het niet aannemelijk dat de politieambtenaren de boxen in de woning van verzoeker hebben verplaatst om op die manier aan te kunnen tonen dat er sprake was van het opzettelijk veroorzaken van geluidshinder. Verzoeker heeft niet aannemelijk kunnen maken dat de politieambtenaren hebben geprobeerd om bewijsmateriaal te manipuleren. De drie betrokken politieambtenaren hebben verklaard dat zij de boxen niet hebben verplaatst.

De klacht mist op dit punt dan ook feitelijke grondslag.

V. Ten aanzien van het niet aanwezig laten zijn van verzoekers partner tijdens het opnemen van een aangifte op 23 december 2004

Bevindingen

1. Verzoeker klaagt erover dat zijn partner niet aanwezig mocht zijn toen hij op 23 december 2004 aangifte wilde doen tegen zijn buurman. Volgens verzoeker moest zijn partner eerst in de hal van het politiebureau wachten, maar weigerde zij dit en is zij alsnog de spreekkamer binnen gegaan.
2. In haar reactie van 12 februari 2007 liet de korpsbeheerder weten dat het de politie onbekend is dat verzoeker op 23 december 2004 aangifte heeft willen doen. De korpsbeheerder meldde dat er in ieder geval geen aangifte van die datum bij de politie is geregistreerd.
3. In zijn reactie van 15 maart 2007 deelde verzoeker mee dat hij wel degelijk een afspraak had gemaakt om aangifte te doen. Politieambtenaar W. had er echter voor gekozen om verzoeker te horen als verdachte, in verband met de geluidsoverlast van 20 november 2004.
4. Uit een proces-verbaal van verhoor van politieambtenaren V. en W. van 24 december 2004 blijkt dat verzoeker op 24 december 2004, omstreeks 13:47 uur als verdachte is gehoord op het politiebureau in Assen.

Beoordeling

5. Het vereiste van correcte bejegening houdt onder meer in dat bestuursorganen burgers als mens respecteren en hen beleefd behandelen.
6. Uit het onderzoek van de Nationale ombudsman is naar voren gekomen dat verzoeker op 24 december 2004 als verdachte is gehoord, inzake de veroorzaakte geluidsoverlast van 20 november 2004. Verzoeker heeft aangegeven dat hij op 23 december 2004 aangifte heeft willen doen, maar de Nationale ombudsman gaat ervan uit dat verzoeker hiermee 24 december 2004 heeft bedoeld.
7. Nu is gebleken dat verzoeker als verdachte is gehoord op 24 december 2004 en niet als aangever, is de Nationale ombudsman van mening dat in verband met het onderzoeksbelang de politieambtenaren in redelijkheid hebben kunnen beslissen om verzoeker te horen, zonder dat zijn partner daarbij aanwezig zou zijn. De Nationale ombudsman acht het niet onredelijk dat aan verzoekers partner is gevraagd om te wachten in de hal van het politiebureau. Dat de politieambtenaren in een later stadium hebben toegestaan om verzoekers partner bij het verhoor aanwezig te laten zijn, doet hieraan niets af. De politieambtenaren hebben niet gehandeld in strijd met het vereiste van correcte

bejegening.

De onderzochte gedraging is op dit punt behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het regionale politiekorps Drenthe is
gegrond ten aanzien van:

het binnentreden van verzoekers woning, wegens strijd met het huisrecht;

het veroorzaken van schade aan een ruit;

het in beslag nemen van een versterker en drie boxen, wegens strijd met het
redelijkheidsvereiste;

niet gegrond ten aanzien van:

het manipuleren van bewijsmateriaal;

het weigeren om verzoekers partner aanwezig te laten zijn in de spreekkamer bij het
opnemen van een aangifte.

De Nationale ombudsman onthoudt zich van een oordeel ten aanzien van het veroorzaken
van schade aan een binnendeur en een versterker.

Onderzoek

Op 24 november 2006 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer
C. te Assen, met een klacht over een gedraging van het regionale politiekorps Drenthe.
Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de beheerder van het
regionale politiekorps Drenthe (de burgemeester van Assen), werd een onderzoek
ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de korpsbeheerder verzocht op de klacht te reageren
en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben. In
verband met zijn verantwoordelijkheid voor justitieel optreden werd ook de hoofdofficier
van justitie te Assen over de klacht geïnformeerd en in de gelegenheid gesteld zijn
zienswijze kenbaar te maken, voor zover daarvoor naar zijn oordeel reden was. De
genoemde hoofdofficier van justitie te Assen maakte van deze gelegenheid geen gebruik.
Tijdens het onderzoek kregen de korpsbeheerder en verzoeker de gelegenheid op de door
ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren. Vervolgens werd verzoeker in de
gelegenheid gesteld op de verstrekte inlichtingen te reageren. Tevens werd aan betrokken

ambtenaar de heer K. een aantal specifieke vragen gesteld.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen. De betrokken ambtenaar deelde mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen.

De reacties van verzoeker gaf geen aanleiding het verslag op een enkel punt te wijzigen en/of aan te vullen. De korpsbeheerder gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

De reactie van de korpsbeheerder op het eerder uitgebrachte rapport vormde voor de Nationale ombudsman aanleiding het rapport te herzien. De herziening had betrekking op de verwijdering van een passage die een overweging ten overvloede van de Nationale ombudsman bevatte.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

Verzoekschrift aan de Nationale ombudsman, ontvangen op 24 november 2006, met bijlagen.

Gespreksverslag van een gesprek tussen verzoekers en twee medewerkers van het Bureau Nationale ombudsman van 13 december 2006.

Openingsbrieven van de Nationale ombudsman van 28 december 2006.

Standpunt van de korpsbeheerder van 12 februari 2007, met bijlagen, waaronder afschriften van op deze zaak betrekking hebbende rapportages, mutatierapporten en processen-verbaal.

Reactie van verzoeker van 15 maart 2007 op het standpunt van de korpsbeheerder.

Reactie van de korpsbeheerder van 12 april 2007 op verzoekers brief van 15 maart 2007.

Reactie van verzoeker van 3 mei 2007 op de brief van de korpsbeheerder van 12 april 2007.

E-mailbericht van de klachtencoördinator van het regionale politiekorps Drenthe van 8 mei 2007.

Reactie van verzoeker van 24 mei 2007 op het e-mailbericht van de klachtencoördinator.

Verklaring van betrokken ambtenaar K., afgelegd op 27 juni 2007 tegenover een medewerker van het Bureau Nationale ombudsman.

Reactie van verzoeker van 9 juli 2007 op de verklaring van K.

Achtergrond

1. Algemene wet op het binnentreden

Artikel 2

"1. Voor het binnentreden in een woning zonder toestemming van de bewoner is een schriftelijke machtiging vereist, tenzij en voor zover bij wet aan rechters, rechterlijke colleges, leden van het openbaar ministerie, burgemeesters, gerechtsdeurwaarders en belastingdeurwaarders de bevoegdheid is toegekend tot het binnentreden in een woning zonder toestemming van de bewoner. De machtiging wordt zo mogelijk getoond.

2. Onze Minister van Justitie stelt het model van deze machtiging vast.

3. Een schriftelijke machtiging als bedoeld in het eerste lid is niet vereist, indien ter voorkoming of bestrijding van ernstig en onmiddellijk gevaar voor de veiligheid van personen of goederen terstond in de woning moet worden binnentreden."

2. APV van de gemeente Assen

2.1. Artikel 4.1.5, eerste en tweede lid

"1. Het is verboden toestellen of geluidsapparaten in werking te hebben of handelingen te verrichten op een zodanige wijze dat er voor een omwonende of overigens voor de omgeving geluidhinder wordt veroorzaakt.

2. Het college van burgemeester en wethouders kan van het in het eerste lid bepaalde ontheffing verlenen."

2.2. Artikel 6.1

"Overtreding van een bij of krachtens deze verordening vastgestelde verbodsbepaling, niet nakoming van een bij of krachtens deze verordening opgelegde verplichting en niet nakoming van een voorschrift aan een vergunning of ontheffing verbonden, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van de tweede categorie en kan bovendien met openbaarmaking van de rechterlijke uitspraak worden gestraft."

2.3. Artikel 6.3

"Zij die belast zijn met het toezicht op de naleving of de opsporing van een overtreding van de bij of krachtens deze verordening gegeven voorschriften welke strekken tot handhaving van de openbare orde of veiligheid of bescherming van het leven of de gezondheid van

personen, zijn bevoegd tot het binnentreden in een woning zonder toestemming van de bewoner."

3. Wetboek van Strafvordering

Artikel 96

"1. In geval van ontdekking op heterdaad van een strafbaar feit of in geval van verdenking van een misdrijf als omschreven in artikel 67, eerste lid, is de opsporingsambtenaar bevoegd de daarvoor vatbare voorwerpen in beslag te nemen en daartoe elke plaats te betreden.

2. De opsporingsambtenaar kan, in afwachting van de komst van de rechter of ambtenaar die bevoegd is ter inbeslagneming de plaats te doorzoeken, de maatregelen nemen die redelijkerwijs nodig zijn om wegmaking, onbruikbaarmaking, onklaarmaking of beschadiging van voor inbeslagneming vatbare voorwerpen te voorkomen. Deze maatregelen kunnen de vrijheid van personen die zich ter plaatse bevinden beperken."